

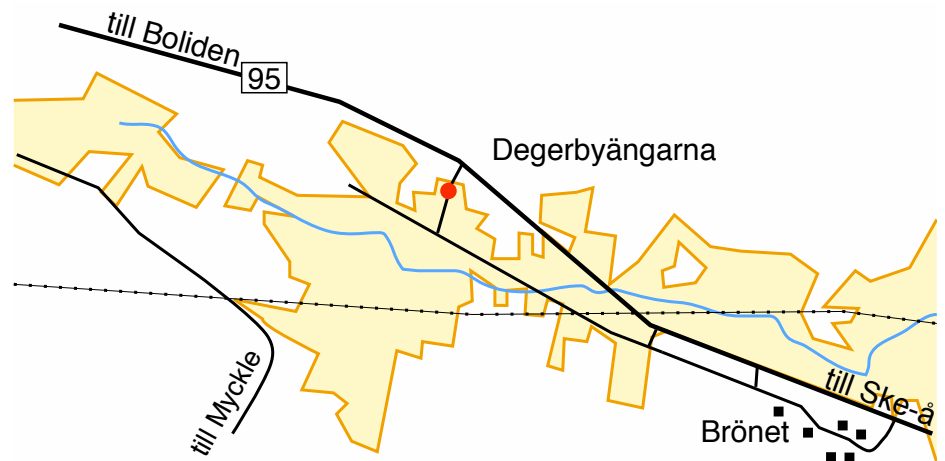
Fågellokaler - Övriga

Danielsten (Bureå havsbad)

Området består av omväxlande öppna gräsmarker med täta lövbuskage. Badstranden mot söder består av sand medan den norra stranden in mot småbåtshamnen är sumpig starr- och buskmark. Följ vägen mot Burvik från centrala Bureå vid Konsum. Efter knappt en kilometer har du en badskylt åt vänster, följ denna smala väg 500 m och sväng sedan höger strax innan vägen passerar över en bäck. Efter ytterligare ca 500 m är du framme. Detta är en utpräglad flyttfågellokal under hösten för tättingar och värd ett besök från slutet av augusti till slutet av oktober. Linus Andersson har under många år bedrivit ringmärkningsverksamhet i området och lokalen har blivit känd som Sveriges mesta videsparvslokal. Andra vanliga arter under höstarna är sävsparv, blåhake, gransångare, lövsångare, gråsiska, ängspiplärka. Vissa höstar med tydliga invasionsrörelser av sparvuggla. Tillfälligt har ringmärkts taigasångare, kungsfågelsångare, rödstrupig piplärka, sibirisk piplärka, höksångare, iberisk gransångare, snösiska, dvärgsparv. Bland övriga observationer kan nämnas gravand, kustpipare och rörsångare.

Degerbyängarna

Ett småjordbruksområde som sträcker sig längs Ängesbäckens i öst-västlig riktning, och mot söder gränsar till jordbruksmarkerna i Myckle. Allt ihop omgivet av djup barrskog vilket bidrar till fågelkoncentrationen på de öppna markerna. Över området går en tydlig flyttfågelpassage under våren av främst tättingar och rovfåglar på väg såväl norrut som västerut, samt under hösten på väg söderut. Som rastlokal kan det dock inte mäta sig med lokaler som Ostträsket och Gärdefjärden, och antalet tranor och gäss är mycket blygsamt. Områdets största förtjänst är dess småskalighet med goda chanser till närstudier av de fåglar man ser.

Degerbyängarna ligger längs Bolidenvägen ca 3 kilometer väster om stadsgränsen. Efter en lång raksträcka går vägen svagt åt höger och ner i en sänka med åkermark runt om och en större kraftledning korsar vägen. Efter kraftledningen börjar vägen slutta uppåt och efter ca 400 m har du en P-ficka på vänster sida. Parkera där och gå genom grinden i viltstängslet och promenera längs traktorvägen som leder in på området. Du befinner dig till en början ganska högt och har härifrån fin utsikt över området och hela Skellefteälvens dalgång mot söder, och du har härifrån den bästa överblicken över flyttfågelsträcket.

Artutbudet skiljer sig inte mycket från andra jordbruksområden när det gäller tättingar och rovfåglar. Snösparv, ringduva, tofsvipa, storspov, gråtrut, sångsvan, ormvråk, fjällvråk, duv- och sparvhök, blå kärnhök, stenfalk, tornfalk, pilgrimsfalk, sånglärka, stare, bo- och bergfink, ängspiplärka, lappsparv etc... är alla typiska fåglar i liknande miljöer.

Häckfågelfaunan är tämligen ordinär. Karakteristiska häckarter är tornfalk, ormvråk, bivråk, buskskvätta, ortolansparv, gulspurv, tofsvipa, rosenfink och gulärta. Törnskata har häckat regelbundet tidigare men trenden är nedåtgående för denna art för närvarande. Varfågel ses nästan året runt och häckar sannolikt någonstans i närheten. Härmsångare hörs till och från under häckningstid. Hornuggla och pärluggla häckar sannolikt under goda sorkår. Lappuggla har häckat vid något tillfälle. Stjärtmes häckar sannolikt regelbundet.

Mot slutet av augusti börjar området åter fyllas på av diverse flyttfåglar, främst bo- och bergfinkar, en del blåhakar, enstaka videsparvar, lappsparvar och en och annan rovfågel, för att kulminera i september.

Ostviksfjärden

På väg till eller från Ostträsket kan det vara värt att göra en liten avstickare mot Östanbäck för att där spana av den grunda Ostviksfjärden. Sväng av E4 mot öster i Frostkåge, följ vägen i lite drygt en kilometer där du har en röd elcentral på höger sida och du ser fjärden ett par hundra meter nedanför. Parkera vid elcentralen och promenera försiktigt ner mot fjärden. Utnyttja den lilla glesa tallskogen som skydd på vägen ner, och gå inte ända fram till vattnet då änderna ofta ligger nära och lätt blir skrämde.

Från Ostträsket rinner Storbäcken och mynnar i Ostviksfjärden vilket får isen att öppna sig tidigt och därmed locka till sig sjöfågel. Utspritt över fjärden, med störst koncentration närmast bäckmynningen, ligger vanligen hundratals änder och även en del sångsvanor och gäss runt månadsskiftet april-maj. Vadare som t ex brushanor, svartsnäppor, grönbenor och glutnsnäppor spatserar längs iskanterna och ibland står någon flock med storspovar och sover tätt ihop. I fjärden häckar under somrarna gråhakedopping och skäggdopping och sannolikt även skedand.

Jättungsmyran

I Skellefteås inland finns ett par förstklassiga och mycket fågelrika myrmarker. Jättungsmyran vid Sikån i Villvattnet väster om Burträsk är en av dem. Från Burträskhålet svänger du höger uppför en backe i byn Villvattnet och följer den krokiga och bitvis dåliga skogsbilvägen. Se bara till att hålla vänster där vägarna delar sig på ett par ställen. Ett par hundra meter innan vägen tar slut i en vändplats är det lämpligt att parkera och leta sig österut till myren. Området runt myren består av många hyggen vilket till en början ser lite dystert ut, men så snart man kommer ut på myren så ändrar man genast sinnesstämning tack vare den stora fågelrikedomen.

Myren är mycket blöt med mängder av gölar som man får kryssa sig mellan, så stövlar är ett krav. Bra att ha är en karta och kompass, för man blir lätt lite vill av allt kryssande på myren. Ta dig en bit ut och sätt dig sedan på någon torr låga och ta åt dig alla intryck i soluppgången i slutet av maj, eller i juni. Eller åk ut redan på kvällen för att övernatta under bar himmel vid myren. Fågellivet på myren är aldrig tyst, förutom ett par kalla timmar

runt midnatt då symfonin tillfälligt dämpas något, så du ska inte räkna med särskilt mycket sömn, men upplevelsen är bestående! Spelande orrar, ropande tranor och vemodigt sjungande trastar bildar karaktär och ligger som stämningsskapande bakgrundskuliss.

Du ska dock vara medveten om att du vandrar in i en barnkammare under den här tiden och du bör röra dig varsamt och respektfullt. Många fåglar har sina bon på marken i de torra strängarna mellan myrgölarna. Området blev naturreservat 2007, samt även ett så kallat Natura 2000-område, och ett fågeltorn är planerat att byggas i kanten av myren.

I övrigt så finns här bl a (varav de flesta är häckfåglar) tjäder, blå kärrhök, silvertärna, salskrake, sångsvan, kanadagås, tornfalk, jorduggla, dalripa, storlom, ljungpipare, brushane, småspov, storspov, sidensvans, svartsnäppa, gluttsnäppa, enkelbeckasin, varfågel. Man har sannolikt även god chans att höra spelande dvärgbeckasin, och under goda smågnagarår hökuggla, samt att få se smalnäbbad simsnäppa. Kungsörn finns i trakterna.

Vithatten

Berget Vithatten ligger några kilometer söder om Glommersträsk och ca nio mil inåt landet från Skellefteå. Det är omgivet av stora fågelrika myrmarker framför allt norr och öster om berget, och här ligger de fågelmässigt bästa myrarna Stormyran och Hatt-stormyran. Myrarna är utspridda och stora till ytan varför man får svettas och gå långt över sugande våtmarker för att komma åt fåglarna.

Man kör väg 95 över Jörn mot Arvidsjaur och viker av i Stensträsk åt söder, knappt en mil före Glommersträsk. Efter ca 6 km svänger du höger och följer denna väg upp mot berget Vithatten. I början går vägen uppför mot en bergsknabbe och härifrån är det värt att stanna och spana norrut över den fågelrika sjön Grundträsket. Här häckar sannolikt sädgås. Hela området är, som vanligt, hårt åtgånget av skogsbruket, men det har ändå en karaktär av vildmark tack vare de stora myrmarkerna. Lockas man inte att traska över myrar så kan man istället traska upp på toppen av Vithatten varifrån utsikten är fenomenal. Här finns även bitvis riktigt fin skog med gott om skogsfågel, som t ex den charmigt orädda lavskrikan. Toppen av berget ligger exakt på gränsen mellan Västerbotten och Lappland.

Av fåglar kan man förvänta sig bl a trana, sädgås, kanadagås, sångsvan, enkelbeckasin, svartsnäppa, gluttsnäppa, blå kärrhök, fiskgjuse, jorduggla, orre, tjäder, dalripa, småspov, storspov, ljungpipare, brushane, grönbena, gulärta, sävsparv, videsparv, salskrake, tornfalk, samt under gnagarår hökuggla och fjällvråk. Kungsörn finns i området. Sannolikt finns det även chans att få se myrsnäppa och smalnäbbad simsnäppa i någon myrgöl. Dvärgbeckasin kan höras spela från slutet av maj och i juni. Bästa tid för besök är andra halvan av maj och en bit in i juni innan myggplågan sätter in. För att få bästa utdelning av området så krävs en karta för att orientera sig. Stövlar är ett krav.

Näsudden, Skelleftehamn

Näsudden är den ostliga udden rakt norr om Rönnskärsverken. Här rastar en hel del sjöfågel så fort havet börjar öppna sig, vanligen efter mitten av april, men det sträcker även förbi en hel del fågel av alla sorter från syd och sydost redan från slutet av mars. Följ Skelleftehamnsleden mot Rönnskärsverken, sväng vänster innan järnvägsövergången och kör mot de gamla oljecisternerna. Efter dessa svänger vägen vänster och du kan sedan svänga höger till lotsstationen. Parkera vid lotsbyggnaden och promenera ut på udden. Rakt fram har du Gåsören med fyren och åt söder Rönnskärsverken. Fåglarna ligger i vattnet både innanför udden i Kallholmsfjärden och utåt mot Gåsören. Kör sedan tillbaka

och fortsatt vägen ut till småbåtshamnen och spana av sundet och smågrunden ut mot Bredskär och Norrskär.

Det tidigaste sträcket i början av april består av kråkfåglar, trutar och snösparvar. I övrigt passerar arter från i stort sett alla kategorier allt eftersom våren framskrider. Bland rastande fåglar ser man bl a stor- och småskrake, salskrake, vigg, knipa, stjärtand, sjöorre, svärta, skrattnås, ejder, smålom, storlom, tobisgrissla och storskarv. Till och från ses även havsörn, vinterhämping, kustlabbe, råka, strandskata, alfågel och roskarl. Den karga miljön till trots hyser udden en trogen häckfågelfauna; minst två par större strandpipare hör till de återkommande häckfågellarna, liksom ett antal stenskvättor. Bland mer sällsynta observationer kan nämnas praktejder, alförrädare, knölsvan, brunand, sothöna, hökuggla, svart röstjärt, vitnäbbad islom och bergand.